

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๕/๑ มาตรา ๖๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ ๕(๑๔๐)/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย”	หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
“สภามหาวิทยาลัย”	หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
“อธิการบดี”	หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
“ก.บ.ม.”	หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
“พนักงานมหาวิทยาลัย”	หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้าปฏิบัติงานใน

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดตามข้อบังคับนี้ และให้หมายความรวมถึงพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม

หมวด ๑

พนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาให้บรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จะต้องมีความสมบูรณ์คุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(๒) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง และเป็นข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถหรือมีจิตฟั่นเฟือน มีกายหรือจิตใจ ไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเป็นโรคตามประกาศที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๕) เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกพักงาน พักราชการ หรือหยุดงานเป็นการชั่วคราว

(๖) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ โดยต้องมีการตรวจประวัติอาชญากรรมก่อนที่จะบรรจุแต่งตั้ง และหากพบว่ามีการกระทำผิดและได้รับโทษตามอนุมาตรานี้มหาวิทยาลัยจะไม่สั่งบรรจุแต่งตั้ง หรือเมื่อมีการบรรจุแต่งตั้งไปก่อนแล้ว แต่ตรวจพบในภายหลังมหาวิทยาลัยอาจพิจารณายกเลิกสัญญาจ้างได้

(๗) เป็นผู้ถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีคุณสมบัติเรื่องอายุที่ไม่เป็นไปตามข้อ ๕ (ก) และ ข้อ ๒๑ ได้โดยการจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยใน ๒ ลักษณะ ได้แก่

(๑) พนักงานประจำเต็มภาระงาน ได้แก่ บุคลากรที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามข้อบังคับนี้ และปฏิบัติงานเต็มภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยได้รับค่าตอบแทนจากมหาวิทยาลัยตามภาระงาน

(๒) พนักงานที่มีสัญญาจ้างเฉพาะกิจ ได้แก่ บุคลากรที่มหาวิทยาลัยตกลงว่าจ้างให้ปฏิบัติงานเฉพาะการใดการหนึ่งเป็นการชั่วคราวตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย อาทิ การจ้างผู้บริหารตามวาระ เป็นต้น

ข้อ ๖ การแต่งกายของพนักงานมหาวิทยาลัย เครื่องแบบปฏิบัติการ เครื่องแบบปกติขาว เครื่องแบบพิธีการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย เครื่องแบบพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย มี ๓ ประเภทดังต่อไปนี้

(ก) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ซึ่งทำหน้าที่สอนและวิจัย ได้แก่

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

(๕) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

(ข) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ได้แก่

(๑) อธิการบดี

(๒) รองอธิการบดี

(๓) คณบดี

(๔) หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ผู้ช่วยอธิการบดี

(๖) รองคณบดีหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

(ค) ตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ได้แก่

(๑) ระดับเชี่ยวชาญพิเศษ

(๒) ระดับเชี่ยวชาญ

(๓) ระดับชำนาญการพิเศษ

(๔) ระดับชำนาญการ

(๕) ระดับปฏิบัติการ

(๖) ระดับอื่นตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง (ก) (ข) และ (ค)ให้นำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ.อ. กำหนด มาใช้โดยอนุโลม เว้นแต่สภามหาวิทยาลัยจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง (ก) (ข) และ (ค) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อบังคับที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตาม (ก) มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

ข้อ ๘ อัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามคำสั่ง ประกาศระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ พนักงานอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ หรือเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้ที่มีคุณวุฒิ หรือความสามารถพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

พนักงานมหาวิทยาลัยอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๐ วันเวลาทำการ วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปีของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

สภามหาวิทยาลัยอาจจะกำหนดให้มีวันหยุดพิเศษเฉพาะกรณีเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยก็ได้

ข้อ ๑๑ ก.บ.ม. มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของพนักงานมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การจ้าง การสรรหา บรรจุและการแต่งตั้ง

ข้อ ๑๒ การบรรจุบุคคลเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้ดำเนินการด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) การสอบแข่งขัน

(๒) การคัดเลือก

โดยปกติให้ดำเนินการโดยวิธีการสอบแข่งขัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุพิเศษเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย จะใช้วิธีการตาม (๒) ก็ได้

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัญญาจ้างที่มหาวิทยาลัยกำหนดและตามที่ระเบียบของทางราชการกำหนดไว้

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัยจะต้องทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เว้นแต่พนักงานมหาวิทยาลัยที่เคยปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายอื่นในมหาวิทยาลัย ก.บ.ม. อาจพิจารณายกเว้นไม่ต้องทดลองการปฏิบัติหน้าที่ราชการก็ได้

หากพนักงานมหาวิทยาลัยไม่ผ่านการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก.บ.ม. สามารถยกเลิกสัญญาจ้างโดยบอกกล่าวเป็นหนังสือล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง การทำสัญญาจ้างและการต่อสัญญาจ้างให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๑๖ การบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยจากผู้ที่ผ่านกระบวนการสรรหาและการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ ด้วยวิธีการสอบแข่งขัน การคัดเลือก หรือวิธีการอื่นตามที่ ก.บ.ม. กำหนดแล้ว ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ข้อ ๑๗ ผู้ได้รับคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๑๖ ต้องทำสัญญาจ้าง และให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ม. กำหนด โดยให้หน่วยงานที่จะจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับภาระงานที่จะมอบหมายให้พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติให้ชัดเจน และให้ถือว่าข้อตกลงดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้างด้วย

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ มหาวิทยาลัยอาจสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างได้ โดยพนักงานมหาวิทยาลัยไม่สามารถเรียกร้องค่าตอบแทนสวัสดิการ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใดเพิ่มกับมหาวิทยาลัยได้ ในกรณีนี้ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้ค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่นจากการสั่งให้ไปปฏิบัติงานดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๑๙ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดพ้นจากตำแหน่งเพื่อไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ถ้าผู้นั้นแจ้งความประสงค์จะเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอีก ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๖ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมและอัตราเงินเดือนเดิมก่อนพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๒๐ การเปลี่ยนตำแหน่ง การเปลี่ยนระดับตำแหน่ง และการตัดโอนตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัยภายในมหาวิทยาลัย ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๖ อาจสั่งให้พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่งหนึ่งไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นในมหาวิทยาลัย หรือย้ายจากหน่วยงานหนึ่งไปดำรงตำแหน่งเดียวกันในหน่วยงานอื่นภายในมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.บ.ม. กำหนด

การตัดโอนตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัยจากมหาวิทยาลัยอื่นเพื่อมาบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ดให้ ก.บ.ม. เป็นผู้พิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง การทำสัญญาจ้าง

ข้อ ๒๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับการพิจารณาบรรจุแต่งตั้งถูกต้องครบถ้วนตามคุณสมบัติในข้อ ๕ ยกเว้น พนักงานประจำเต็มภาระงานและพนักงานที่มีสัญญาจ้างเฉพาะกิจ ให้ได้รับเงินเดือนประจำจากมหาวิทยาลัยจนถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์

ข้อ ๒๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ซึ่งดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ หรือศาสตราจารย์ เมื่ออายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ และพ้นจากการปฏิบัติงานหรือสิ้นสุดสัญญาจ้างในสิ้นปีงบประมาณนั้น หากมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ต่อการสอนหรือวิจัย และมีความประสงค์ที่จะให้

ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่ต่อไป มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้ผู้นั้นต่อเวลาปฏิบัติงานต่อไปจนถึงสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ ก.บ.ม. กำหนด

หมวด ๓

การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือนและการพัฒนาพนักงาน

ข้อ ๒๓ การสั่งเลื่อนตำแหน่ง หรือเลื่อนเงินเดือน เฉพาะพนักงานมหาวิทยาลัยที่ผ่านการประเมินให้ผู้นั้นมีอำนาจตามข้อ ๑๖ พิจารณาตามหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่ ก.บ.ม. กำหนด

ข้อ ๒๔ พนักงานมหาวิทยาลัยจะมีสิทธิได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนในปีงบประมาณนั้น ๆ จะต้องได้รับการบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่ในปีงบประมาณนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า ๘ เดือน

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย ดังนี้

- (๑) การไปศึกษาเพิ่มเติม ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม สัมมนา และการไปเสนอผลงานทางวิชาการ
- (๒) การไปปฏิบัติงานวิจัย
- (๓) การไปปฏิบัติงานบริการวิชาชีพ
- (๔) การอื่นใดที่จำเป็น หรือตามความเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ได้ถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.บ.ม. กำหนด

หมวด ๔

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๗ ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาเพื่อประเมินความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มหรือเลื่อนค่าจ้างประจำปี การเลื่อนตำแหน่ง การต่อสัญญาจ้าง การเลิกจ้าง ตลอดจนเพื่อติดตาม ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๘ ให้มหาวิทยาลัยออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับผลการประเมินต่ำกว่าร้อยละหกสิบจะไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนในปีงบประมาณนั้น ๆ และหากพนักงานมหาวิทยาลัยคนใดไม่ได้รับการเลื่อนเงินเดือนติดต่อกัน ๒ ปีงบประมาณ มหาวิทยาลัยโดยมติของ ก.บ.ม. อาจพิจารณาเลิกจ้างได้

หมวด ๕

การลาและสิทธิประโยชน์ของพนักงาน

ข้อ ๓๐ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลงเวลาในการปฏิบัติราชการและการลาของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การลาของพนักงานมหาวิทยาลัยให้นำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการลาของข้าราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่สภามหาวิทยาลัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับสิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งหมดดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ
- (๒) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา
- (๓) สิทธิในการได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ
- (๔) สิทธิในการได้รับค่าเบี้ยประชุม
- (๕) สิทธิในการลาศึกษาต่อ
- (๖) สิทธิในการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์
- (๗) สิทธิในการศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน
- (๘) สิทธิอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

การได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดเกี่ยวกับการได้รับสิทธินั้นตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรี

ข้อ ๓๒ พนักงานมหาวิทยาลัยอาจมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษประจำปี ตามเกณฑ์การประเมินของส่วนราชการให้กับข้าราชการและลูกจ้างประจำหรือหลักเกณฑ์ วิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๓๓ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยทุกคนเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย เพื่อเป็นหลักประกันในกรณีการออกจากงาน หรือถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ หากสมาชิกผู้ใดลาออกจากการเป็นสมาชิกถือว่าสิ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์วิธีการให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย

หมวด ๖

วินัย การรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๓๔ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณตามที่บัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

- (๑) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๒) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เทียงธรรม ขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๓) ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- (๔) การปฏิบัติหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
- (๕) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ
- (๖) การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทางราชการ หรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๗) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๘) การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๙) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีมีความสุขภาพเรียบร้อย วางตนให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่ รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างผู้ร่วมปฏิบัติราชการด้วยกัน

(๑๐) การกลั่นแกล้ง การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง ผู้ร่วมปฏิบัติราชการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา หรือประชาชนอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑๑) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน การกระทำดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

(๑๒) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่เป็นการปฏิบัติราชการหรือได้รับมอบหมายจากอธิการบดี

(๑๓) พนักงานมหาวิทยาลัยต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ข้อ ๓๖ การดำเนินการทางวินัยในหมวดนี้ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่กำหนด

ข้อ ๓๗ โทษทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัยมี ๕ สถาน ดังนี้

โทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดเงินเดือน

โทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่กระทำความผิดตามข้อ ๓๔ ต้องได้รับโทษทางวินัย

หมวด ๗

การลาออกจากงานและการเลิกจ้าง

ข้อ ๓๘ พนักงานมหาวิทยาลัยจะพ้นสภาพจากการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สิ้นสุดสัญญา หรือตามเงื่อนไขของสัญญา

(๔) ถูกสั่งให้ออก หรือถูกเลิกจ้าง ด้วยเหตุผลและความจำเป็นอื่นที่ ก.บ.ม. กำหนด

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออก

(๖) มีภาระงานน้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓๕ ชั่วโมง ติดต่อกันจำนวนสองภาคการศึกษาในกรณีของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๙ หรือ

ไม่ได้รับการประเมินเพื่อเลื่อนเงินเดือนจำนวนสองครั้งติดต่อกันในกรณีของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย มาตรฐานภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของ ก.บ.ม.

(๗) ขาดคุณสมบัติของการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อ ๕ และเงื่อนไขการจ้าง

ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๕ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ ๑๒ พิจารณาให้ผู้นั้นออกจากงาน ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับค่าจ้างหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากมหาวิทยาลัยก่อนมีคำสั่งให้ออกจากงาน

ข้อ ๓๙ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะลาออกจากงาน ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง โดยยื่นล่วงหน้าก่อนลาออกไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และผู้บังคับบัญชาจะต้องเสนออธิการบดีภายในเจ็ดวัน นับตั้งแต่วันที่หน่วยงานต้นสังกัดได้รับหนังสือลาออกเพื่อให้อธิการบดีพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน เมื่ออธิการบดีสั่งอนุญาตแล้ว จึงให้ออกจากงานได้

ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะขอลาออกจากงานเพื่อไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือ เพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่ออธิการบดี และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าอธิการบดีเห็นว่าจำเป็นและเพื่อประโยชน์แก่งานของมหาวิทยาลัยจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันขอลาออก แต่ต้องแจ้งเหตุผลการยับยั้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นทราบ

ข้อ ๔๐ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเจ็บป่วยจนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ของตนได้ ให้มหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ม. อาจพิจารณาเลิกจ้างได้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือในกรณีอื่นใดตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

หมวด ๘ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

ข้อ ๔๑ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือได้รับคำสั่งทางปกครองอื่นที่อาศัยอำนาจตามข้อบังคับนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่งการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๓ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ถือว่าเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้ ระยะเวลาการจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่นใดที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับตามข้อบังคับนี้จะต้องไม่ต่ำกว่าระยะเวลาการจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่นใดตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐

ในระหว่างที่ ก.บ.ม. ยังไม่ได้ออกหลักเกณฑ์และวิธีการ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ว่าด้วย พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๔ การเป็นสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยตามความในข้อ ๓๓ แห่งข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นหนึ่งปีนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งมีอำนาจตีความวินิจฉัยในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้ และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์พิเศษ นายแพทย์สมพร โปธินาม)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด